

RENDEZÉS

*Te Uram, Aki látod a múltat, a jövőt, és közte a jelent,
úgy kapcsolod össze az időket, hogy minden tiszta legyen és szent!*

*A világnak meg kell tisztulnia, másképp fejlődés nem lehet!
S a megszülető emberlélek mind-mind vállal egy keresztet.*

Fájdalmasabb, s nehezebb a keresztt,
hol az ősök közt több élethelyzet volt tisztázandó,
könnyebb ott, hol az elődök közt több volt a példamutató.

Ez időkbén feltárul a múlt: Isten Kegyelmeiből,
Mert a most élők bőven meríthetnek az Irgalom Vizéből.
Előjön a múlt, mert mindenkinek ki kell mondania:
„Istenem bocsássad meg, mi őseimnél fájó titokként merült a múltba!”
Vastag porréteget von az emlékezet,
Nem tudni már, hogy anno' ki kire emelt kezét,
És e régmúlt történéseért még senki sem mondta:
„Istenem, bocsássad meg!”

Feljön tehát a múlt, hogy a kései utód sorsát felvállalva kimondja:
*„Istenem, bocsássad meg, mi eddig titokként merült a múltba!
Felvállalom én most, mit csak tehetek,
Hogy szeretettel gyógyítsam a bűn okozta fájó Istensebet!
Bocsáss meg hát Istenem, minden őszámnek, s nekem,
Irgalmad Szent Tüze égesse ki az áthúzódó rendezetlenséget!”*

S A „BOCSÁSS MEG ATYÁM!”
KULCSSZAVÁRA ELTŰNIK A KÉRŐ LÉLEK, S ŐSEINEK FÁJÓ MÚLTJA,
ÉS SZÉLESRE TÁRUL A JÖVŐ, A MENNY IRGALOM-KAPUJA.

Az Isteni Szó elhangzik:
*„Régóta várlak gyermekem!
Öröm van Isteni Szívemben.
Szemem nevet, s megindul Örömöm Kegyelemáradata,
ha egy „Vándorlónak” jót mutat Felém a „szíve-vizsgája”!
Kitárom két karom, s Irgalmam Fénye felragyog:
Minden sejtjében átjárja az Igaz Hazavágyót!”*
Ámen.

2012. 05. 07.

M.G.Mária